

Apassionat 'thriller'...

La trama: Girona, 1989. Sandra i David, adolescents de 16 i 18 anys respectivament, són amics des de la infantesa, ara la intimitat deriva en amor, però un mal dia Sandra és violada per un facinerós, i la vida dels dos enamorats canvia radicalment...

La pel·lícula: El cinema espanyol pateix la pressió futbolística de guanyar títols. I per tant, guanyar públics que el consumeixin i sales que l'exhibeixin. Un peix que es mossega la cua.

El juego del ahorcado hauria de marcar gols a favor d'aquest increment quantitatiu. Manuel Gómez Pereira (Madrid, 1953) és un cineasta amb sentit de la narració i del risc. I si fa poc flirtejava amb l'amor i la divina comèdia (*Boca a boca*, *El amor perjudica seriamente la salud*) avui canvia de registre il·luminant les ombres psicosocials d'un món agressiu. Basant-se en la novel·la homònima de la gironina Imma Turbau, *El juego del ahorcado* s'immergeix fins el coll de la matriu d'un thriller juvenil, apassionat, amb perfum d'anti-romeos-i-julietes víctimes de si mateixes i d'un entorn provincià, religiós,

de famílies liberals o repressives. Per què l'acció del film se situa el 1989? Hipòtesi 1: per parlar de l'ací i ara amb distanciament; hipòtesi 2: anar al moll de l'ós d'una situació dramàtica que col·loca la dona postmoderna (Sandra-Clara Lago, ama i heroïna d'unes decisions no sempre clares) i deixa desconcertat l'home històric. Gómez Pereira porta a terme una tímida revisitació de la *femme fatale* al jardí de l'Edèn del cinema negre: Clara Lago, versió adolescent (i tenyida) i autònoma de les Marlene Dietrich, Jean Peters, Gloria Grahame, Kathleen Turner, Sharon Stone...

Com sigui, el film té grapa emotiva i textura de crònica negra. Evitant caure en fàcils oportunitats socials, *El juego del ahorcado* remet, però, a successos ben actuals. Ho fa amb domini de la tensió, d'una fotografia i música incidentals al servei d'uns intèrprets joves, d'inusual maduresa interpretativa.

La imatge: Sandra i David retolant els seus noms a l'espatlla, varats en una platja tràgica.

La frase: "Que la sort t'acompanyi", invoca el David nen tot mirant la Sandra nena. L'allargada ombra de *La guerra de les galàxies* plana, ominosa, sobre uns herois amb poca sort i molta passió.

La recomanació: Els amants de cròniques negres, adolescents i passionals, no se l'haurien de perdre.

El juego del ahorcado

Director: Manuel Gómez Pereira. Intèrprets: Álvaro Cervantes, Clara Lago, Abel Folk. Espanya-Irlanda, 2008. 113'. Lauren, Rambla.